

Stor oppslutning om folkemøte på Mære

PROPAGANDA PÅ STEINKJER KINO

Kinostyret i Steinkjer har med tre mot to stemmer vedtatt å sette opp den norske filmen «Marikens bryllup» med forfilmen «Vi ere en nasjon...» den 8. mai. Denne forfilmen omhandler EEC-spørsmålet og gir seg ut for å være en objektiv film om EEC og Norges forhold til Fellesmarkedslandene. Filmen er imidlertid kjøpt og betalt av Europabevegelsen, og er da også preget av ensidig propaganda for EEC-medlemskap. Filmen kommer bl. a.

(Forts. 4. side)

På Mære Landbruksskole arrangerte Nord-Trøndelag avd. av Folkerørsla og ei gruppe elever ved skolen eit møte om EEC den 14. april. Møtet var lagt opp med to foredrag og eit panel av småbrukar Nils Aune, Inderøy, skiftformann Jan Hedlund, Levanger, bonde Anton Kr. Melgård, Beitstad, og undervisningsleiar Jon Anders Myrvang, Stjørdal.

Stortingsmann Johan A. Vikan kom i sitt foredrag inn på dei vanskar som norsk jordbruk vil møte innanfor EEC og hevda at forhandlingsresultatet braut med føresetnadene om varige særordningar, så etter overgangsperioden ville vi vera heilt prisgitt den frie konkurransen i EEC. Dei ordningane som var skapt av samvirkeorganisasjonane og den demokratiseringsprosessen som hadde gått for seg har skapt grunnen til ein tryggleik i bonde-

yrket som må vera føresetnaden for dei unge som satsar på jordbruket som yrke og for dei investeringane som må gjerast på lang sikt. Vi vil, meinte Vikan, ved tilslutning til EEC, kome attende til den same stilling for næringa og dei same problem som rådde den tid Vikan sjølv var elev ved Mære Landbruksskole for 40 år sidan. Tilskottsordningane innan EEC, som ikkje er knytte til produksjon, men vilkårleg til jordareal eller antall kyr alt etter om bruka er store nok, kan bli store nok, eller er for små og må nedleggjast, vil verke lamande på rekrutteringa og på busetnaden i vårt land som stort sett er eit småbruksland. Etter vi er tilpassa Mansholtplan og Brysselbyråkrati vil vi i ei bygd som Sparbu kanskje få eit par gardsbruk. Vi får nokre store fjøs i nærleiken av dei større byane, og aukande arbeidsløyse slik vi ser det i EEC-landa. Vikan slutta med å tilrå ein handelsavtale slik Sverige forhandlar om.

Svein Sundsbø snakka om organisatoriske og taktiske sider av motstanden mot EEC, og poengterte at det er ein kamp millom profesjonistar og oss amatørar. Pressa domineres av maktapparatet, like eins alle andre

(Forts. 4. side)

NOBØ-arbeiderne får ikke diskutere EEC

I avisene er det blitt slått stort opp at forskjellige bedrifter rundt om i distriktet er avhengig av EEC medlemskap. Særlig sterkt i denne diskusjonen står NOBØ. Ledelsen der har uttalt til avisene at de ikke øyner noen annen utvei enn medlemskap i EEC hvis de skal ha sjansen til fortsatt ekspansjon. Kommer ikke Norge inn i EEC ser de seg nødt til å skjære ned på arbeidsstokken. (Sitat fra Trønder-Avisa). Med andre ord, arbeiderne blir truet til å gå inn for EEC-medlemskap. Slike trusler har i det siste forekommet svært ofte på arbeidsplassene.

NOBØ anser seg selv for å ha et meget demokratisk oppbyggt system, men ikke desto mindre har klubbstyret og ledelsen bestemt at arbeiderne ikke skal få lov til å diskutere EEC eller berøre dette emne på noen måte i arbeidstida. Begrunnelsen for dette vedtaket var at en eventuell EEC-diskusjon ville skape splid mellom arbeiderne og føre til nedsatt produksjon. I og med dette har altså ikke arbeiderne på NOBØ rett til å diskutere sin egen situasjon! En kan undres på hvor grensen går. Først ut i mai eller begynnelsen av juni skal ledelsen «informere» arbeiderne om sitt syn i EEC-saka, og da skal alle fritt få diskutere dette. (Hvordan skal det gå med produksjonen da?) Bedriftens ledelse vil på denne måten i stor grad kunne kontrollere EEC-debatten til sin fordel.

NOBØ er Nord-Europas største fabrikkant av elektrisk varmeovner og 90 % av deres produksjon går til eksport. Her er det viktig å merke seg at størsteparten eksporteres til Sverige, Danmark og Finland, og at ingen av disse landene står i EEC. Bedriften har ingen markedsvansker, de har tvert imot måttet ansette nærmere hundre nye arbeidere for å holde tritt med etterspørselen. Dette skulle

(Forts. 4. side)

EEC-kommisjonen rapporterer: —

Krise i økonomien

Rapporter som EEC-kommisjonen sjøl har offentliggjort viser at kapitalens frihet langt fra trygger økonomien og arbeidsplassene for den vanlige mann og kvinne i Fellesmarkedslandene. Antallet arbeidslødige er nå kommet opp i 2,4 millioner, mot 1,7 millioner ledige ved utgangen av 1970. Kommisjonen peker på «strukturproblemer i enkelte sektorer og regioner» som en av de viktigste årsakene til økningen.

I en rapport fra 13. mars heter det at den økonomiske veksten er

(Forts. 4. side)

Jern og Metall — Ingen uttalelser for EEC

Ingen av de 41 uttalelsene fra klubber og avdelinger tilsluttet Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund går inn for norsk EEC-medlemskap.

Av uttalelsene går 37 mot fullt medlemskap, mens fire tar for seg spørsmål av mer teknisk art.

Artikkel 240: Denne Traktat er inngått for et ubegrenset tidsrom.



vi kan alltid komme inn.....

Tre av fire arbeidsplasser i Nord-Trøndelag er bygd på landbruket

Nord-Trøndelag Bondelag har foretatt beregninger som viser at 75 prosent av arbeidsplassene i fylket er grunnlagt på jord- og skogbruk. Det er bare 25 prosent som er sysselsatt direkte i landbruket, men til disse kommer 10 prosent som er knyttet til jordbruk- og skogbruksindustrien og hele 40 prosent som er ansatt i servicenæringer som er bygd opp på jord- og skogbruk.

Oppgavene viser at i Stjørdal hviler 61 prosent av arbeidsplassene på landbruket, i Verdal/Levanger 84 prosent og i Steinkjer 69 prosent. De tilsvarende tallene for Leksvik/Mosvik er 60 prosent, for Namsos 82 prosent og for Ytre Namdal 54 prosent, og hele 94 prosent dersom en regner med fisket.

Tallene for Nord-Trøndelag viser at landbruket har langt større betydning for sysselsettingen enn EEC-tilhengerne har prøvd å gjøre det til. Det svake forhandlingsresultatet for jordbruket

vil ikke gjøre arbeidsplassene utrygge bare for dem som har sitt daglige arbeid på jorda, men for størstedelen av arbeidstakerne i fylket.

Statistikken har gjort det umulig å skille de arbeidsplassene som hviler på skogbruket fra dem som hviler på jordbruket, og oppgavene blir da også kritisert av dem som ser store fordeler for skogbruket innafor EEC. Men sammenlikning mellom medlemskap og frihandelsavtale viser at fordelene for skogbruket innen EEC vil bli temmelig små. Dessuten skal vi huske at det aller meste av skogen i fylket drives som gårdsskogbruk, og at de dystre utsiktene for jordbruket i EEC også vil føre til vanskeligheter for skogbruket. Det er blitt gjort beregninger over inntektutviklinga i kombinert jord- og skogbruk dersom vi skulle komme med i EEC (Nationen 9/3). De viser en inntektssvikt på 13 400 for en gård med 200 da jord og 500 da skog, og en inn-

tektssvikt på 11 000 dersom bruket har så mye som 5 000 da skog.

Det er tydelig at med den nedtrapninga av jordbruket som vil komme, enten bøndene får ei overgangsordning med sosial forsorg eller ikke, vil skogsdrifta bare kunne holdes oppe gjennom økt mekanisering og rasjonalisering. Men slik rasjonalisering av skogsdrifta har overalt ført til nedgang både i sysselsetting og avvirkning. Ei undersøkelse som institutt for skogøkonomi ved NLH har gjort i Overhalla påviser at økt avvirkning og høy sysselsetting i skogbruket er av avgjørende betydning for levedyktighet og trivsel i lokalsamfunnet. EEC truer derfor livsgrunnlaget også for dem som har sitt utkomme av skogen og industri- og servicenæringer knyttet til den.

Maktapparatet i EEC

Da de seks Fellesmarkedslandene Frankrike, Vest-Tyskland, Italia, Nederland, Belgia og Luxembourg hver for seg godkjente Wernerplanens målsetting om en utvikling av Fellesmarkedet til en monetær og politisk union, vedtok de samtidig en samarbeidsform som innebærer at en stor del av den makt som tradisjonelt tilhører de respektive lands organer blir overført til de overnasjonale Fellesmarkedsorganene. Vedtaket vil i høyeste grad få betydning for Norge ved et eventuelt medlemskap, og det er derfor grunn til å se litt nærmere på disse overnasjonale organene.

Fellesmarkedsorganene tilsvarer stort sett de nasjonale organene vi har her hjemme. Blant annet kjenner vi igjen Ministerrådet (Regjeringen), Europaparlamentet (Stortinget) og Domstolen (Høyesterett). Av disse er det bare Domstolen, og i noen grad Ministerrådet, som regnes å ha politisk makt av betydning. Men Fellesmarkedet har ett organ til. Det har vi imidlertid ingen parallell til, fordi et slikt organ ikke har eksistensberettigelse i et demokratisk samfunn. Dette organet er Kommissjonen. Den er det sterke organ i Fellesmarkedet, da det er bare den som har rett til å fremme saker som skal behandles videre i Ministerrådet. Det er dette overstatlige organ som sørger for utstedelse av forordninger

Vi takker

Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund's avd. 108, Levanger/Verdal for økonomisk støtte til utgivelsen av avisa, og oppfordrer andre organisasjoner, fagforeninger og private om å følge eksemplet.

«EUROPA KALLER»

Europabevegelsen har funnet ut at EEC kan by norske bønder, småkjøpmenn og håndverkere strålende muligheter gjennom sin frie etableringsrett. I sitt hefte om «EEC og sosialpolitikken», påviser den at «*lettere etableringsrett i fremmede land tjener på ingen måte bare storkapitalens interesser. En håndverker, en småkjøpmann eller en bonde kan utmerket godt ha lyst eller behov for å slå seg ned i et fremmed land der han finner kunder eller jord eller andre nødvendige forutsetninger for å drive sin virksomhet.*»

Er det altså slik å forstå at EEC er redningen for kjøpmannen på hjørnet når han trues av de store forretningskjedene?

Kanskje bøndene i Trøndelag har misforstått dette med EEC, og heller bør følge Europabevegelsens råd: Ta med traktoren, kona, ungene og tjukk tysk lommebok og sett kursen for de herlige jordbruksområdene i Bayern! Mansholt gjør vel ikke forskjell på liten eller stor?

INNTRØNDELAG MOT EEC

Adr. Steinkjeravd. av Folkebevegelsen
mot EEC

Postboks 180, 7701 Steinkjer

Utgitt av Folkebevegelsens avdelinger
i Steinkjer og Verdal
og Arbeiderkomiteen mot EEC
og dyrtid,

Steinkjer, Verdal/Levanger og Stjørdal

Ansvarlig redaktør:

HANS MAGNUS YSTGAARD

Trykt i Levanger-Avisas Trykkeri

ET SLAG I ANSIKTET

Regjeringen har bevilget 14,5 millioner til orientering om EEC-saken. Fordelingen av disse statsmidlene har avslørt en forakt for folkemeningen som er uten sidestykke. Seks millioner har regjeringen gitt til sin egen propagandavirksomhet gjennom utenriksdepartementet. Arbeiderpartiet og Høyre får tilsammen 4 millioner til sin pro-EEC-agitasjon, mens de partiene som er mot får tilsammen 1 million. Kristelig Folkeparti og Venstre, som ikke har bundet seg til noe standpunkt i saken, får også 1 million tilsammen. Folkebevegelsen, med sitt medlemstall på ca. 80 000 og sin brede oppslutning i folket får 1 million, mens «JA-aksjonen», en papirorganisasjon som gjennom sin annonsekampanje har vist at den i alle fall har rause bidragsyttere, har fått det samme. Arbeiderkomiteen mot EEC og Dyrtid, som ikke har samme landsomfattende tilslutning som Folkebevegelsen, men som likevel er en aktiv og verdifull del av motstandsbevegelsen, er ikke blitt tilgodesett av regjeringen. Alt i alt har motstandsbevegelsen blitt tilført ca. 2 millioner av statsmidlene, mens tilhengersiden med drøyt 20 % tilslutning i befolkningen får 12,5 millioner.

Regjeringens bevilgningspolitikk i denne saken er et grovt maktovergrep. Men samtidig er den et alvorlig tegn på svakhet som vi motstandere har grunn til å glede oss over. Når regjeringen går til et såvidt drastisk skritt som å bevilge seks ganger så mye til tilhengersiden som til motstanderne, viser det at den ikke har tillit til at den massive propagandaen som blir ført i massemediene når fram. Når den tar den politiske belastningen som en slik åpenbart urimelig

U-HJELPSTJENESTEMENNENE MOT

Medlemmene av Norsk tjenestemannslag innenfor Norsk Utviklingshjelp har med stort flertall gått mot norsk medlemskap i EEC.

I en resolusjon heter det at medlemmene i Tjenestemannslaget innenfor Utviklingshjelpen vil understreke at EEC, under den planlagte union, akter å samordne sin handels-, utenriks- og militærpolitikk. Norge vil som medlem måtte tilpasse seg denne samordnede politikk, som tar sikte på å få kontroll med råvarer og å sikre markeder for EEC-konsernernes produksjon. Dette vil opprettholde arbeidsdelingen fra kolonitida.

Gruppen uttaler frykt for at et EEC-medlemskap vil bety en styrking av de krefter i Norge som ønsker en u-landspolitikk med mer vekt på privatkapitalistiske særinteresser. «NTL-gruppa i NORAD beklager den skjeve informasjon myndighetene har gitt om EF's forhold til u-land. På denne bakgrunn oppfordres medlemmer av NTL og andre fagforeninger til å stemme nei ved den uravstemning som blir krevd i LO. Vi oppfordrer likeledes til å stemme nei ved folkeavstemningen 25. september», heter det i resolusjonen.

Militærpolitiet kom for sent

Mandag 13. mars ble det på Stjørdal arrangert et demonstrasjonstog mot EEC. Deltagelsen var gledelig stor! 120 personer deltok, derav 80 soldater fra Værnes. Umiddelbart etter demonstrasjonen ble det arrangert et åpent møte med omtrent like stor oppslutning.

Imidlertid forsøkte leirledelsen på Værnes Flystasjon med alvorlige midler å hindre arrangementet. Man var på det hold kort tid før demonstrasjonen skulle starte blitt informert om at soldater i uniform skulle delta. Straks ble militærpolitiet utkommandert for å hindre soldate-

ne i å slutte seg til toget. Men dessverre for leirledelsen — militærpolitiet kom for sent. Demonstrasjonstog hadde allerede satt seg i bevegelse da de ankom, og de måtte snu med uforrettet sak.

Denne episoden kan se litt komisk ut, men er i høyeste grad alvorlig. Leirledelsens aksjon viser at man innenfor Forsvaret bevisst går inn for å kneble enhver stillingstaken mot EEC, jfr. Steinkjer-sannan.

Soldater: Forsvar Deres demokratiske rettigheter! — Kjemp for ytringsfriheten!

fordeling er, vitner det ikke om styrke, men om fortvilelse.

Vi deler den forargelsen som er kommet til uttrykk fra mange hold over bevilgningene, men vi frykter ikke det propaganda-fremstøtet som vil komme som resultat av bevilgningene. Utviklingen til nå har vist at folkemeningen ikke vinnes av annonsekampanjer og lekre trykksaker. Motstandsbevegelsens styrke ligger i alle fall ikke i pengesekken, men i den daglige innsats som ti-tusener og etterhvert hundre-tusener av aktive EEC-motstandere gjør i sitt lokalsamfunn, på arbeidsplassen, i familien og blant venner og kjente.

La Regjeringens provokasjon bli en spore til å styrke motstandsarbeidet på lokalplanet. Ta kontakt med den lokale motstandsorganisasjonen og spør hva du kan gjøre. Vi trenger alle.

Delta i avisarbeidet

I første nummer av denne motstandsavis oppfordret vi leserne om å yte bidrag i form av artikler, forslag om aktuelle emner og lignende. Vi vil i dette nummer understreke at vi er meget interessert i å motta stoff eller forslag til stoff fra alle EEC-motstandere i distriktet.

«Inntrøndelag mot EEC» er ment som en lokalavis som spesielt skal ta opp lokale spørsmål av interesse i EEC-kampen. For å oppfylle denne målsettingen er det viktig at lokale EEC-motstandere med godt kjennskap til sitt distrikt/område kan hjelpe til i arbeidet. Vi må unngå at en liten redaksjonsstab blir sittende å produsere stoff som andre kan ha meget bedre kunnskaper om. Send oss artikler, kommentarer, forslag til emner — alt som kan ha interesse i EEC-kampen. Fortell om EEC-arbeidet på hjemmeplassen din. Synes du ikke du er særlig skrivefør — send oss noen ord likevel.

Gjør avisa til en virkelig lokal motstandsavis — delta i avisarbeidet!

Fagforeningsledere om Norge og EEC

«Vi har kanskje manglet en innføring i fagbevegelsens forhold i Europa. Jeg håper denne brosjyren vil gi nyttig informasjon til LO's medlemmer, samtidig som den kan bli et bidrag til debatt om europeisk samarbeid — ikke minst fagorganisasjonene imellom.»

Tor Aspengren i forordet til Europabevegelsens brosjyre «Fagbevegelsen og det europeiske fellesskapet. Forfatter av brosjyren er Per Morten Vigtel, aktivt medlem av Høyre og medlem av partiets markedsutvalg.

«Vi er saksforberedere uten makt. De fagorganiserte står fullstendig ubevæpnet overfor denne traktaten. Hvis jeg i morgen så norske fagforeningsledere komme til Bryssel — som medlemmer av EEC — ville jeg se på det som et nederlag for den norske arbeiderklassen.»

Pierre Calderara, C.G.T.'s representant i Bryssel.

«Ettersom EEC er skapt først og fremst for å tjene monopolkonsernene i Vest-Europa, kan denne sammenslut-

ningen ikke være noen egnet ramme for samarbeid mellom de europeiske fagbevegelsene. Et internasjonalt faglig samarbeid er helt påkrevet, men det må komme i stand uavhengig av EEC. Det er nødvendig å reise motstand mot en arbeidsmarkedspolitikk som går ut på å trekke arbeidskraften fra de tilbakeleggende områdene til kapitalkonsentrasjonene i Vest-Tyskland, Belgia og Frankrike.

Vi ønsker dere ikke velkommen i EEC.»

Paolo Cinanni, visepresident i organisasjonen for de italienske fremmedarbeiderne.

«Vi ser med forståelse på den kampen som blir ført i Norge mot medlemskap i Fellesmarkedet. Denne kampen er nødvendig, fordi norsk medlemskap vil gi norske og utenlandske kapitalkrefter bedre muligheter til å fremme sine interesser på bekostning av arbeiderklassen.

Samordningen av EEC-landenes økonomiske politikk er et middel til å overføre viktige politiske avgjørelser til organer der arbeidstakerne ikke har noen innflytelse.»

Idvio Mascarello, sekretær i den største franske landsorganisasjonen C.G.T.

KVINNENS LIKESTILLING

Fellesmarkedet har 9 kommisjonsmedlemmer — alle menn.

Fellesmarkedet har 32 generaldirektører — alle menn.

Fellesmarkedet har 92 assisterende generaldirektører — alle menn.

Fellesmarkedet har 270 avdelingsledere — derav 3 kvinner.

I administrasjonen i EEC er det i alt 1418 personer med status som embedsmenn (A-funksjonærer), derav 77 kvinner. Av disse er hele 49 på laveste lønnstrinn.

Av Europaparlamentets 142 medlemmer er 5 kvinner.

OVERGANGER - OVERGANGER - OVERGANGER - OVERGANGER -

STOR OPPSLUTNING...

(Forts. fra 1. side)

massemedia. Det tilhengarane gjer med pengemidlar må vi gjere med vårt engasjement. Han karakteriserte fordelinga av pengemidlar, med 12 mill. til tilhengarane og ca. 2,5 mill. til motstandarane som eit maktogrep mot det norske folk, og UD som «utanriks- og propagandadepartementet». Imidlertid har vi eit godt utgangspunkt med flest motstandarar, men kampen kjem til å stå om «veit ikkje»-gruppa. Tilhengarane prøver å spele motstandarane ut mot kvarandre, så det gjeld å sjå dei felles mål, og ikkje ri kjepphestar. Det er ein tverrpolitisk kamp for å halde landet utanfor EEC.

Erling Folkvord hadde eit kraftig innlegg der han peika på noko av det som skjer i EEC-landa, med bl. a. «skottpeng på kyr» og tvangsmetodar som skal dirigere 5 millionar menneske over i meir «lønsame yrke». «Folkefiendleige mål, og metoda få såmmå kaliber». Elles hadde han noko å segje om metodane lokalt: «Forlovelsespakt, prøve på å dekke over forhandlingsresultatet og propagandafilm som praktes på folk som forfilm på kinoane» og i kringkastinga var det meir enn ein Lars Jakob Krogh, sa talaren, og fekk stor applaus. Han ville tale for å få sett ned ei aksjonsnemnd for å få i gang ein demonstrasjon som kunne bli eit massemedium for folkerørsla.

Møtet ebba ut med ei støtteklæring til markedsmotstandarane på Stortinget, vedteke med 147 stemmar. 3 stemte blankt og ingen stemte imot. Det vart og sett fram forslag til medlemmar i ei aksjonsnemnd til nærare undersøkjing av tid og måte for ein massedemonstrasjon.

PROPAGANDAFILM...

(Forts. fra 1. side)

med en rekke grunnløse trusler om hvilke ulykker som vil ramme oss dersom vi blir stående utenfor. Den har engasjert Ard Schenk til å ønske

EEC-KOMMISSJONEN...

(Forts. fra 1. side)

gått betydelig ned i 1971, bortsett fra i Frankrike. Utsiktene for 1972 er enda dårligere. Kommisjonens botemiddel er at arbeiderne må slå av på lønnskravene. «De stadig større krav om lønnsøkninger må stoppe hvis man vil sikre sysselsettingen og øke den økonomiske aktivitet», mener Kommisjonen.

En tredje rapport viser at det i tidsrommet 1960 til 1970 ikke er skjedd noen utjevning mellom de rike og fattige regionene i Fellesmarkedet. Verdien av produksjon og tjenesteytelser i Hamburg-regionen ligger over det dobbelte av gjennomsnittet for EEC-landene, mens den i Calabria i Sør-Italia bare utgjør en tredjedel av gjennomsnittet. Det er heller ikke skjedd noen tilnærming mellom de andre regioner statistikken omfatter. Rapporten ble offentliggjort dagen etter at Ministerrådet avsto Italias forslag om å opprette et selvstendig fond for distriktsutbyggingen.

oss velkommen inn i EEC, og for riktig å, få tilskueren på gli inn i Europa kommer filmen også med en direkte løgn: at England og Danmark allerede er medlem av EEC.

Filmen har skapt harme og stor motstand over hele landet. For en tid siden vedtok Oslo formannskap enstemmig å anmode kinostyret om å fjerne filmen fra Oslo kinoene. Kinostyret i Tromsø har nektet å sette opp filmen, og over hele landet har EEC-motstanden tatt kraftig avstand fra filmen. I en resolusjon fra Steinkjer Filmklubb heter det bl. a.: «Denne propagandafilm for EEC skal settes opp foran et norsk lystspill, «Marikens bryllup». Dette mener Steinkjer filmklubb er en spekulativ utnyttelse av et publikum som ikke går på kino for å se en propagandafilm, men et norsk

NOBØ-ARBEIDERNE...

(Forts. fra 1. side)

vise at fabrikkene fullt ut er levedyktig utenfor EEC.

Går vi derimot inn i EEC vil utenlandske storkonsern mye lettere kunne konkurrere med NOBØ og andre norske bedrifter og klimaet vil bli atskillig hardere. De vil også kunne etablere seg i Norge og kjøpe opp bedrifter her. Så vil de kanskje miste interessen for å holde produksjonen ved like og bare la bedriftene forfalle. Disse storkonsernene opererer med så store kapitalressurser, at det å legge ned en bedrift her i Norge ikke vil volde dem særlige økonomiske tap. Vi kan gi et eksempel på hvordan utviklingen er i EEC-landene. I Frankrike har 30 % av småbedriftene i den tekniske bransjen forsvunnet siden EEC ble opprettet. Det frie arbeidsmarkedet, som igjen vil bety en svekkelse av fagbevegelsen, er enda en trusel mot norske arbeidere, også for arbeiderne ved NOBØ.

Konklusjonen må bli at EEC-medlemskap slett ikke tjener NOBØ-arbeidernes interesser, men at det øker de kapitalsterke bedriftenes profitt. Derfor oppfordrer vi alle arbeidere ved NOBØ, og ved andre bedrifter til å kjempe mot norsk medlemskap i EEC.

lystspill. Vi krever derfor at «Vi ere en nasjon...» fjernes fra alle norske kinoer som forfilm til «Marikens bryllup».

FOLKEBEVEGELSEN I STEINKJER finner det særlig uheldig at filmen blir satt opp på frigjøringsdagen, en dag som har et innhold og et budskap i skarp motsetning til innholdet i Europabevegelsens film. Prinsipielt tar vi kraftig avstand fra slike former for propaganda, og krever at «Vi ere en nasjon...» blir tatt av programmet på Steinkjerkinoen.